

ორმოცე მუხლის დაფარული ისტორია — რიცხვი თორმეტი

თორმეტი რიცხვი

Jeff Pippenger

2026-05-23

ჩვეულებრივ ამტკიცებენ, რომ თუ ხუთმა ადამიანმა ერთი და იგივე ავტოსაგზაო შემთხვევა იხილა, ეს ხუთი მოწმე ერთი და იმავე ავარიის ხუთ განსხვავებულ ვერსიას წარმოადგენდა; თუმცა დღეს, იმ დროში, როცა სულიწმიდა კაცობრიობას ეცლება, უეჭველად იქნებოდნენ ისეთნიც, რომლებიც საკუთარი მსოფლმხედველობის შესანარჩუნებლად მოიგონებდნენ და იტყუებოდნენ იმის შესახებ, რაც იხილეს, და თან ირწმუნებდნენ, რომ ამით კეთილმოქმედად იქცეოდნენ. დაფარულ ისტორიაში არსებობს წინასწარმეტყველური ჭეშმარიტების რამდენიმე სხვადასხვა ხაზი, რომლებიც ერთი და იმავე მოვლენების სხვადასხვა მოწმობას წარმოადგენს. ღვთის სიტყვაში არ არის სიცრუე, თუმცა ხშირად გვხვდება ამ მოვლენათა ადამიანური განმარტების ხარვეზი; მაგრამ ამ ისტორიის ბიბლიური მოწმობები, სწორად გაყოფილნი, ყველანი ურთიერთშეთანხმებით მეთყველებენ.

პეტრე ამ ისტორიაში ას ორმოცდაოთხი ათასის სიმბოლოა, ხოლო მისი მოწმობა წარმოადგენს თანდათანობით განვითარებულ ისტორიას 2020 წლის 18 ივლისის იმედგაცრუებიდან 2023 წლის 31 დეკემბრის გამოღვიძებამდე; შემდეგ — როგორც გარეგანი ხილვის პირველი გამოცდის მონაწილე, მერე შინაგანი ხილვის მეორე გამოცდისა, რასაც უნდა მოჰყვეს ნეშვილის ცეცხლოვანი ბურთების ლაკმუსის გამოცდა, ვიდრე წარმართთათვის დროშის აღმართვამდე.

დონალდ ტრამპი იმ დაფარულ ისტორიაში წარმოდგენილია, როგორც ის, ვინც აღძრავს ყველა გლობალისტს, რომელთაგანაც შედგებიან მსოფლიო გლობალისტები, დემოკრატიული პარტია და რესპუბლიკური პარტიის RINO-ები. იგი ასრულებს იმ წინასწარმეტყველურ ნიშნებს, რომლებიც დაკავშირებულია მხეცის ხატთან, ვინაიდან პოლიტიკური სიკვდილიდან აღდგა, როგორც მერვე, რომელიც შვიდთაგან არის. იგი მთელ დაფარულ ისტორიაშია განთავსებული და განწესებულია იმისათვის, რომ იბატონოს მაშინ, როცა „აქტიური დესპოტიზმი“ პირველად შეერთებულ შტატებზე, ხოლო შემდგომ მთელ მსოფლიოზე იქნება თავს მოხვეული. განდგომილი პროტესტანტიზმი, როგორც ტრამპის შესაბამისი მხარე მიწის მხეცის ორ რქაში, მაკაბელთა ისტორიაშიც არის წარმოდგენილი. დრაკონის ძალის სხვადასხვა გამოვლინებები გაერთიანებულ ერებში და რუსეთში ამ ისტორიაში მოწმობენ. პაპობა, როგორც შენი ხალხის მმარცველნი, იქ არის, რათა ყოველივე შეკრას, ერთმანეთს დაუკავშიროს და ხილვა დაამყაროს.

პეტრე ხარ შენ, ძვირფასო მკითხველო. პეტრე არის კანდიდატი, რომ იყოს იმ ას ორმოცდაოთხი ათასის ნიშანდიდთა შორის. პეტრე დგას შუაგულში, რამდენიმე

წინასწარმეტყველური ხაზის შუა წერტილში, და რწმენით შედის უწმიდესში და იღებს იმ გარდაქმნას, რომელიც ქრისტეს ხილვით აღესრულება. პეტრე არის ფერისცვალების მთაზე, სადაც იგი ქრისტეს ხატად უნდა გარდაიქმნას, მაშინ როდესაც შეერთებული შტატები მხედის ხატს აყალიბებს.

„მძნო, ჩვენში ნაკლები უნდა იყოს საკუთარი მე და მეტი — ღმერთი. იგი ეკლესიის ძალებს ითხოვს; მაგრამ დიდწილად ჩვენი ხალხის უნარი უღირს მიზნებს ეწირება. მეტისმეტად ბევრი დრო ეთმობა წვრილმან აზრებსა და მოთხოვნებს. ღმერთს სურს, რომ ავიდეთ მთაზე, უფრო უშუალოდ მის თანდასწრებაში. ჩვენ შევდივართ კრიზისში, რომელიც, სამყაროს დასაბამიდან მოყოლებული, ყოველ წინარე დროსზე მეტად მოითხოვს ქრისტეს სახელის მხსენებელი ყოველი ადამიანის სრულ თავდადებას. ღვთის საქმე ჩვენში არსებულ ყოველივეს მოითხოვს. მაგრამ ჩვენი ხალხი ამგვარ თავდადებას ვერასოდეს გამოავლენს, ვიდრე მათი გულები არ შეიცვლება. მათ მოქცევა ისევე სჭირდებათ, როგორც პეტრეს სჭირდებოდა. როდესაც ისინი ამგვარად გაცოცხლდებიან, ქრისტე ეტყვის მათ: ‘Strengthen thy brethren,’ ‘Feed my sheep,’ ‘Feed my lambs.’“

„როდესაც საღვთო ძალა ადამიანურ ძალისხმევასთან ერთიანდება, საქმე ნამჯაში ცეცხლივით გავრცელდება. ღმერთი გამოიყენებს საშუალებებს, რომელთა წარმომავლობის გარჩევას ადამიანი ვერ შეძლებს; ანგელოზები შეასრულებენ საქმეს, რომლის აღსრულების კურთხევაც ადამიანებს შეიძლებოდა ჰქონოდათ, ღმერთის მოთხოვნებისთვის პასუხის გაცემის უგულებელყოფა რომ არ ჩაედინათ. ახლა ეს საქმე ადამიანს ეწოდება. მიიღებს კი იგი მას? ამჟამად მრავალი კარია ურდულმომხსნილი და მუშაკთათვის ფართოდ გაღებული. შევლენ კი ისინი ამ კარებში? ვინ არის მზად, მოძღვრის ბრძანებაზე თქვას: „აჰა, აქა ვარ, უფალო, წარმგზავნე მე“? მაკედონიური ძახილი მსოფლიოს ყოველი კუთხიდან სამწუხარო ვედრებებით მოდის ჩვენამდე: „გადმოდი და შეგვეწიეთ.““ Review and Herald, December 15, 1885.

ჩვენ უნდა მივიდეთ მთაზე და მოვიქცეთ, როგორც მოიქცა პეტრე, და როდესაც ამას ვიზამთ, განვიწმინდებით, როგორც განიწმინდა ესაია. განწმენდა წარმოდგენილია როგორც სრულქმნილი მაშინ, როცა ღვთიური ძალა შეერთებულია ადამიანურ ძალისხმევასთან. მაკედონიური მოწოდება გვხვდება ორმოცე მუხლის ფარულ ისტორიაში.

დადგა ჟამი, რომ ჩვენს ქალაქებში გადამწყვეტი ძალისხმევა იქნეს გაწეული. წაიკითხეთ ლუკა 21. ეს არის ამ დროისათვის განკუთვნილი უწყება და დაწერილია აღსასრულის ამ თაობისათვის. არ უნდა მივცეთ ნება არაფერს, რომ ჩადგეს ჩვენსა და იმ საქმეს შორის, რომლის შესასრულებლადაც ღმერთმა მოგვიწოდა. განსაკუთრებული ძალისხმევა უნდა იქნეს გაწეული, რათა ჭეშმარიტება ქალაქებში მცხოვრებთა წინაშე წარდგენილ იქნეს.

„ნურავითარი დრო ნუ დაიკარგება სხვების გაკიცხვასა და მათში ნაკლის ძიებაში. ყოველგვარი შუღლი უნდა შეწყდეს. გვიყვარდეს ერთმანეთი, ვითარცა ძმანი. ავიდეთ ღმერთთან ერთად მთაზე, რათა დავბრუნდეთ ჩვენზე მოფენილი ღმერთის დიდების ანარეკლით. ერთადერთი ადგილი, სადაც ამის მიღება შეგვიძლია, არის

ღმერთთან ერთად მთა. არის საქმე შესასრულებელი — უფლის სიტყვის შესწავლა, როგორც იგი მის რჯულშია გაცხადებული. ბევრი იყო ზერელე კითხვა, მაგრამ რამდენი იყო ჭეშმარიტი შესწავლა? ქრისტე ცხოვრობდა ადამიანთა შორის და სამყაროში ქადაგებდა სწორედ იმ რჯულის მცნებებს.“

„საქმე მალე შემოკლდება სიმართლით. ჩვენ უფრო დაჟინებულნი და უფრო ღვთისმოსავნი უნდა გავხდეთ ჩვენს ძალისხმევაში, რათა იგი დასრულებამდე მივიყვანოთ. დადგა დრო, როდესაც ჩვენ არა მხოლოდ მოქმედნი უნდა ვიყოთ, არამედ ეს მოქმედება ისე უნდა მოვუყაროთ თავს, რომ მან თავისი ძალა გამოავლინოს. ღმერთთან ერთად მთაზე მეტ დროს რომ ვატარებდეთ, ჩვენი საქმე უფრო შედეგიანი იქნებოდა.

„ჩვენს ქადაგებაში უნდა მოვიდეს უფრო დამარწმუნებელი ძალა. სულის მახვილი ხელახლა უნდა გაიღეს და ძალით გაიგზავნოს. განა არ უნდა მივუძღვნათ თავი ამას, ვითარცა კაცებმა, რომელთაც მარადისობის ყველა სინამდვილე წინ უძევს? ჩვენ გვსურს, რომ სულიწმიდის ძალა წარიმართოს წინ და დაასრულოს ღვთის საქმე დედამიწაზე.“ Australian Union Conference Recorder, October 1, 1906.

ეს არის მთაზე, რომელიც ასევე უწმიდეს ადგილს წარმოადგენს, სადაც ღვთაებრიობა შეერთებულია ჩვენს ადამიანობასთან; ხოლო ლუკა 21 არის უწყება უკანასკნელი თაობისთვის, რომელმაც უნდა მისცეს ქალაქებს საბოლოო გაფრთხილება. ქალაქებისთვის განკუთვნილი ეს გაფრთხილება არის საქმე, რომელსაც ანგელოზები აღასრულებენ, თუ ჩვენ უარს ვიტყვით მთაზე მისვლასა და მის ხატად გარდაქმნაზე. ეს საქმე ქალაქებისთვისაა, რადგან უკანასკნელი თაობა ცხოვრობს ისეთ პერიოდში, როდესაც „ათასობით ქალაქი“ უნდა განადგურდეს. ქალაქების განადგურების წინასწარმეტყველური პერიოდი იწყება ნეშვილის ცეცხლოვანი ბურთებით, და გაფრთხილების საქმეც იქ იწყება, ხოლო ეს საქმე ლუკა 21-შია განსაზღვრული. წლების განმავლობაში ჩვენ მრავალგზის ვაჩვენებდით, რომ ლუკა 21 არის გაფრთხილება მესამე ვაების ისლამის შესახებ.

ლუკას 21-ში იესომ ისტორია გაავლო უძველესი ისრაელის, როგორც ღვთის რჩეული ხალხის, უარყოფიდან დაწყებული, პაპური დევნის ბნელი საუკუნეების დასასრულამდე, და შემდეგ — იმ ნიშნებამდე, რომლებმაც მილერიტული ისტორიის დასაწყისი მოასწავეს. მილერიტული ისტორია ასი ორმოცდაოთხი ათასის ისტორიას ასახავს.

და ისინი მახვილის პირით დაეცემიან და ყველა ერში ტყვედ წაიყვანებიან; ხოლო იერუსალიმი წარმართთა მიერ გათელილი იქნება, ვიდრე წარმართთა ჟამნი აღსრულდებოდეს. და იქნება ნიშნები მზეში, მთვარეში და ვარსკვლავებში; და დედამიწაზე — ხალხთა შეჭირვება და საგონებელში ჩავარდნა; ზღვა და ტალღები ღრიალებენ; ადამიანებს გული წაუვათ შიშისაგან და იმ მოვლენათა მოლოდინით, რაც ქვეყნიერებას მოევლინება, რადგან ცათა ძალნი შეირყევიან. და მაშინ იხილავენ კაცის ძეს, ღრუბელში მომავალს ძალითა და დიდი დიდებით. ლუკა 21:24–27.

იოანე, გამოცხადების მეთერთმეტე თავში, მიუთითებს, რომ პაპობის მმართველობის 1,260 წელიწადი წინასწარმეტყველურად „წარმართებს“ მიეცა, ხოლო ლუკა აღნიშნავს,

რომ 1798 წელს წარმართთა ჟამი აღსრულდა. შემდეგ ქრისტემ მიმართა მზეში, მთვარესა და ვარსკვლავებში არსებულ ნიშნებს, რომლებიც მილერიტულ მოძრაობას აღნიშნავენ, და დაასრულა სიტყვებით: „ერთა შეჭირვება, დაბნეულობით; ზღვისა და ტალღების ღრიალი; კაცთ გულები შიშისგან და იმ მოვლენათა მოლოდინით მისუსტდებიან, რომლებიც დედამიწას მოაწევს.“ ლუკას „ერთა შეჭირვება“ გამოცხადებაში „ერთთა განრისხება“.

და წარმართნი განრისხდნენ, და მოვიდა შენი რისხვა, და მკვდართა ჟამი, რათა განიკითხოვნ, და რათა მიაგო საზღაური შენს მონებს, წინასწარმეტყველებს, და წმიდებს, და მათ, რომელთაც ეშინიათ შენი სახელისა, მცირეთაც და დიდთაც; და მოსპო ისინი, რომელნიც სპობენ ქვეყანას. გამოცხადება 11:18.

ღმერთის „რისხვა“ შვიდ უკანასკნელ წყლულში ვლინდება და იწყება მაშინ, როდესაც მიქაელი აღდგება და ადამიანთა გამოსაცდელი ვადა დაიხურება. ხალხთა განრისხება არის პერიოდი, რომელსაც გამოსაცდელი ვადის დახურვამდე მივყავართ. ხალხთა განრისხება 9/11-ზე დაიწყო, როდესაც მესამე ვაის ისლამი მოვიდა და ამით უკანასკნელი წვიმის მოსვლა აღინიშნა.

„მე ვიხილე, რომ წარმართთა რისხვა, ღვთის რისხვა და მკვდართა გასამართლების ჟამი ერთმანეთისგან განცალკევებული და მკაფიოდ განსხვავებული იყო, ერთი მეორეს მოსდევდა; აგრეთვე ისიც, რომ მიქაელი ჯერ კიდევ არ აღდგომილა და ისეთი გასაჭირის ჟამი, როგორიც არასოდეს ყოფილა, ჯერ არ დაწყებულა. წარმართნი ახლა რისხდებიან, მაგრამ როცა ჩვენი მღვდელმთავარი დაასრულებს თავის საქმეს საწმიდარში, იგი აღდგება, შურისგების სამოსელს შეიმოსავს, და მაშინ შვიდი უკანასკნელი წყლული გადმოიღვრება.“

„ვიხილე, რომ ოთხი ანგელოზი დაიჭერდა ოთხ ქარს, ვიდრე იესოს საქმე არ დასრულდებოდა საწმიდარში, და შემდეგ მოვიდოდა შვიდი უკანასკნელი წყლული.“ Early Writings, 36.

მილერიტულ ისტორიაში ხალხთა განრისხება, ანუ, როგორც ლუკა აღნიშნავს, „ხალხთა შეჭირვება“, ისლამის მიერ აღსრულდა.

„1838 წელს თურქეთი ეგვიპტესთან ომში ჩაება. ეგვიპტელებს, როგორც ჩანდა, თურქთა ძალაუფლების დამხობის სრული შესაძლებლობა ჰქონდათ. ამის აღსაკვეთად ევროპის ოთხი დიდი სახელმწიფო — ინგლისი, რუსეთი, ავსტრია და პრუსია — ჩაერივნენ თურქეთის მთავრობის შესანარჩუნებლად.“ ურია სმიტი, Synopsis of Present Truth, 218.

1838 წელს 所谓ებული „აღმოსავლეთის საკითხი“ ერებს არყევდა, და „აღმოსავლეთის საკითხი“ იყო ისლამი, ბიბლიური აღმოსავლეთის ქარი. მილერიტულმა ისტორიამ იხილა, რომ ერები ისლამმა შეარყია, და შემდეგ უფალი ღრუბლებში მივიდა უწმინდეს ადგილას, რითაც წინასწარ გამოისახა ის დრო, როცა უფალი თავის მეორედ მოსვლაში ღრუბლებში მოვა. მის ღრუბლებში მოსვლამდე ისლამი ავიწროებს ერებს, და ეს არის ის უწყება, რომლის ქადაგებაც პეტრეს ეძლევა ქალაქებისთვის „ათასობით ქალაქის“ განადგურებამდე. ქალაქების განადგურების პერიოდი იწყება ნეშვილის ცეცხლოვანი

ბურთებით.

„ნეტავ ღვთის ხალხს ეგრძნო ათასობით ქალაქის მოსალოდნელი განადგურება, რომლებიც ახლა უკვე თითქმის კერპთაყვანისმცემლობასაა მიცემული! მაგრამ მრავალნი, რომელთაც ჭეშმარიტება უნდა აუწყებდნენ, თავიანთ ძმებს ბრალს სდებენ და განიკითხავენ. როდესაც ღვთის მომაქცეველი ძალა გონებებზე მოეფინება, აშკარა ცვლილება მოხდება. ადამიანებს აღარ ექნებათ მიდრეკილება კრიტიკისა და დანგრევისკენ. ისინი არ დაიკავებენ ისეთ მდგომარეობას, რომელიც ხელს უშლის ნათელს, რომ ქვეყნიერებას გაუნათოს. მათი კრიტიკა, მათი ბრალდებები შეწყდება. მტრის ძალები საბრძოლველად იკრიბებიან. წინ მკაცრი ბრძოლები გველის. შეიკარით მჭიდროდ, ჩემო ძმებო და დებო, შეიკარით მჭიდროდ. შეერთდით ქრისტესთან. „ნუ იტყვით: კავშირიაო... და ნუ შეგაშინებთ ის, რაც მათ აშინებთ, და ნუ შეძრწუნდებით. თავად განწმიდეთ ცაბაოთ უფალი; და ის იყოს თქვენი შიში და ის იყოს თქვენი ძრწოლა. და ის იქნება საწმიდარი; ხოლო ორივე ისრაელის სახლისთვის — დაბრკოლების ქვად და საცთურის კლდედ, იერუსალიმის მკვიდრთათვის — მახედ და ბადედ. და მრავალნი მათ შორის წაიბორძიკებენ, დაეცემიან, შეიმუსრებიან, გაეხმებიან და შეპყრობილნი იქნებიან.“

„სამყარო სცენაა. მსახიობები, მისი მკვიდრნი, ემზადებიან, რათა შეასრულონ თავიანთი როლი უკანასკნელ დიდ დრამაში. ღმერთი მხედველობიდან არის დაკარგული. კაცობრიობის დიდ მასებში ერთობა არ არსებობს, გარდა იმ შემთხვევისა, როცა ადამიანები კავშირდებიან თავიანთი ეგოისტური მიზნების აღსასრულებლად. ღმერთი დაჰყურებს. მისი განზრახვები თავისი ურჩი ქვეშევრდომების მიმართ აღსრულდება. ქვეყნიერება ადამიანთა ხელში არ არის გადაცემული, თუმცა ღმერთი დროებით ნებას რთავს, რომ აღრეულობისა და უწესრიგობის ძალებმა იბატონონ. ქვემოდან მომავალი ძალა მოქმედებს, რათა დრამის უკანასკნელი დიდი სცენები განახორციელოს,—სატანა, რომელიც ქრისტედ მოდის და მოქმედებს უსამართლობის ყოველი საცთურით მათში, ვინც საიდუმლო საზოგადოებებში ერთმანეთთან იკრავს თავს. ისინი, ვინც კავშირებში გაერთიანების ვნებას ემორჩილებიან, მტრის გეგმებს ახორციელებენ. მიზეზს შედეგი მოჰყვება.“

„დანაშაული თითქმის მიაღწია თავის ზღვარს. არეულობა ავსებს მსოფლიოს, და მალე დიდი შიში დაატყდება ადამიანებს. დასასრული ძალიან ახლოს არის. ჩვენ, რომელთაც ჭეშმარიტება ვიცით, უნდა ვემზადებოდეთ იმისთვის, რაც მალე დაატყდება მსოფლიოს, როგორც ყოვლისმომცველი მოულოდნელობა.“ Review and Herald, September 10, 1903.

„დაბნეულობისა და უწესრიგობის ელემენტები“ წარმოიქმნება იმ სისტემის ნაყოფად, რომელსაც და უაიტი განსაზღვრავს როგორც „უმაღლეს განათლებას“ და რომელსაც იგი ასევე „უსჯულოების საიდუმლოდ“ მოიხსენიებს. ნეშვილის პარტენონის ტაძარი ცრუ განათლების სიმბოლოა, რომელიც ახლა წარმოშობს „დაბნეულობასა და უწესრიგობას“, რაც „ჟამით ბატონობს“. ნეშვილზე ცეცხლის ბურთები ისლამის მიერ მოიტანება და ისინი წარმოადგენენ ღვთის სამსჯავროს „კეთილისა და ბოროტის შეცნობის ხეზე“. როდესაც ნეშვილს დაარტყამენ, შუალამის ღაღადის გამოცხადების

ხანმოკლე პერიოდი იწყება და მიჰყავს კვირა დღის კანონისკენ, სადაც ესაიას ბოროტი „კავშირი“ თავის საბოლოო მოძრაობას ასრულებს, როცა მსოფლიო იძულებულია მიიღოს ერთმსოფლიო მმართველობა, რომელიც გამოცხადების მეცამეტე თავში მხეცის ხატად არის განსაზღვრული. ესაიას მიერ ბოროტი კავშირის განსაზღვრა თანხვედრა ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვას.

ნუ იტყვით: „შეთქმულება“, ყოველ მათგანზე, ვისზედაც ეს ხალხი იტყვის: „შეთქმულება“; და ნუ შეგეშინდებათ მათი შიშისა, და ნუ შეძრწუნდებით. განწმიდეთ თვით უფალი ლაშქართა; და იგი იყოს თქვენი შიში და იგი იყოს თქვენი ძრწოლა. და იგი იქნება თქვენთვის საწმიდარი; ხოლო ისრაელის ორივე სახლისათვის — დაბრკოლების ქვა და საცდუნებელი კლდე, იერუსალიმის მკვიდრთათვის — მახე და ხაფანგი. და მრავალნი მათ შორის წაიბორძიკებენ, და დაეცემიან, და შეიმუხრებიან, და გაეხმებიან, და შეპყრობილნი იქნებიან.

შეკარით მოწმობა, დაბეჭდეთ რჯული ჩემს მოწაფეთა შორის. და მე დაველოდები უფალს, რომელმაც იაკობის სახლს სახე დაუფარა, და მას მივენდობი. აჰა, მე და შვილები, რომლებიც უფალმა მომცა, ვართ ნიშნებად და საკვირველებებად ისრაელში ცაბათ უფლისაგან, რომელიც სიონის მთაზე მკვიდრობს. და როცა გეტყვიან თქვენ: მიმართეთ მესულეთ სულთა მკითხავენს და ჯადოქრებს, რომლებიც ჩურჩულებენ და ბუტბუტებენ, — ნუთუ ხალხი არ უნდა მიმართავდეს თავის ღმერთს? ცოცხლებისათვის — მკვდრებს? რჯულსა და მოწმობას! თუ ისინი ამ სიტყვის მიხედვით არ ლაპარაკობენ, მაშასადამე, მათში ნათელი არ არის. ესაია 8:12–20.

ქალბატონი უაითის ეს მონაკვეთი მიუთითებს, რომ „აღრეულობისა და უწესრიგობის“ პერიოდი მიჰყავს იქამდე, რომ „სატანა მოვა, როგორც ქრისტე“. სატანა კვირა დღის კანონთან დაკავშირებით ქრისტეს ასახიერებს.

„ღვთის რჯულის დარღვევით პაპობის დაწესებულების დამამტკიცებელი დადგენილებით ჩვენი ერი სრულად გაემიჯნება სიმართლეს. როდესაც პროტესტანტიზმი უფსკრულზე ხელს გაიწვდის რომაული ძალაუფლების ხელის ჩასაჭიდად, როდესაც იგი გადაიწვდენს უფსკრულს სპირიტიზმთან ხელის შესაკვრელად, როდესაც ამ სამმაგი კავშირის ზეგავლენით ჩვენი ქვეყანა უარყოფს თავისი კონსტიტუციის ყოველ პრინციპს, როგორც პროტესტანტული და რესპუბლიკური მმართველობისას, და უზრუნველყოფს პირობებს პაპური სიცრუეებისა და ცდომილებების გასავრცელებლად, მაშინ შეგვეძლება ვიცოდეთ, რომ დადგა სატანის საოცარი მოქმედების ჟამი და რომ აღსასრული ახლოსაა.“
Testimonies, ტომი 5, 451.

„არეულობისა და უწესრიგობის“ ჟამი დგება საკვირაო კანონის წინ. საკვირაო კანონამდე უშუალოდ, იმ პერიოდში, რომელსაც წინასახედ განასახიერებს ექსეტერის ბანაკობრივი შეკრება და ორმოცდაათი დღის დღესასწაულამდე ზედა ოთახში გატარებული ათი დღე, ას ორმოცდაოთხი ათასი უნდა „შეიკრიბონ მჭიდროდ, ჩემო ძმებო და დებო, ... ქრისტესთან შეიკრან თავი“. დაბეჭდვა ხდება საკვირაო კანონამდე, და სწორედ ამ ისტორიულ მონაკვეთში იწყებს ბოროტი კონფედერაცია თავის

საბოლოო საქმეს — ერთმსოფლიო მთავრობის დამყარებას.

ბეჭდით დაბეჭდვის ჟამს ქრისტე მართალთათვის საწმიდარი იქნება, ხოლო ბოროტთათვის — დაბრკოლების ქვა. იგი იქნება „მახე და საცდური იერუსალიმის მკვიდრთათვის“, რომლებიც არიან ისინი „მრავალნი“, რომელნიც ეცემიან; ხოლო იმ მცირეთათვის, რომელნიც დაბეჭდილნი არიან, „იგი“ იქნება მათი „შიში“.

ღმერთის „შიში“ იყო ის, რაც ევას აკლდა, ხოლო ისინი, ვისაც ღვთის შიში აქვთ, ფლობენ შიშის სხვა სახეს, ვიდრე იმ შიშს, რომელიც მოაქვს მრავალთათვის, ვინც დაბრკოლდება. შიშის ეს ორი სახე განასხვავებს მათ, ვინც გამოცდის პროცესს გადის, და მათ, ვინც ვერ გადის. ისინი, ვინც გადიან, იბეჭდებიან; ხოლო ისინი, ვინც არ გადიან, წარმოდგენილნი არიან რიცხვით ხუთი, რადგან ისინი „წაბორძიდებიან, და დაეცემიან, და დაიმტვრევიან, და მახეში გაეხმებიან, და შეპყრობილნი იქნებიან.“ დაბეჭდვის დრო, რომელიც წარმოდგენილია როგორც კვირა კანონის წინ მომხდარი, როდესაც არის დაბნეულობისა და უწესრიგობის პერიოდი, არის ის დრო, როდესაც ათი ქალწულის იგავი სრულდება.

ის მცირედნი, რომელნიც დამოწმებულნი არიან იმ მრავალთაგან განსხვავებით, რომელნიც ცდუნდებიან, არიან ისინი, ვინც უფალს „ელიან“, რითაც გამოიკვეთებიან ის გონიერნი ქალწულნი, რომელთაც „ელოდათ“. ასევე, ქალწულთა ამ ორ კლასში არსებობს განწმენდილი და განუწმენდელი წინასწარმეტყველური მოლოდინი, რომელიც შიშის ორ სახეს შეესაბამება.

„ხოლო სანამ სიძე აყოვნებდა, ყველანი მიემძინათ და ეძინათ.“ სიძის დაყოვნებით წარმოდგენილია იმ დროის გასვლა, როცა უფალს მოელოდნენ, იმედგაცრუება და მოჩვენებითი შეყოვნება. ამ გაურკვევლობის ჟამს ზედაპირულთა და გულგრილთა ინტერესი მალე შერყევას დაექვემდებარა და მათი ძალისხმევა მოდუნდა; მაგრამ მათ, ვისი რწმენაც ბიბლიის პირად ცოდნაზე იყო დაფუძნებული, ფეხქვეშ კლდე ჰქონდათ, რომელსაც იმედგაცრუების ტალღები ვერ ჩამორეცხავდა. „ყველანი მიემძინათ და ეძინათ“; ერთი ჯგუფი — უზრუნველობაში და თავისი რწმენის მიტოვებაში, მეორე კი — მოთმინებით ელოდა, ვიდრე უფრო ნათელი შუქი მიეცემოდათ. თუმცა განსაცდელის ღამეში ამ უკანასკნელთაც, გარკვეულწილად, თითქოს დაუკარგავთ თავიანთი მოშურნეობა და ერთგულება. გულგრილნი და ზედაპირულნი ვეღარ დაეყრდნობოდნენ თავიანთ ძმათა რწმენას. თითოეული თავისთვის უნდა მდგარიყო ან დაცემულიყო.“ *The Great Controversy*, 395.

ვინც წმიდად მოელის, ისინი უნდა იყვნენ „ნიშნებად და საკვირველებად“, რამდენადაც ისინი ამაღლდებიან, როგორც დროშა მსოფლიოს წინაშე საკვირაო კანონის დროს, როდესაც კეთილისა და ბოროტის შეცნობის ხის საკითხი წარმოადგენს იმ ცოდნას, რომელიც ეკუთვნის „მკითხავ სულთა მქონეთ და ჯადოქართ, რომელნიც ჩურჩულებენ და ბუტბუტებენ“, და იმ ცოდნას, რომელიც აღნიშნულია სიტყვებით: „რჯულსა და მოწმობას“. ეს იგივე გამოცდაა, როგორიც ევასა და ადამისთვის იყო. ვიღებთ კი ჩვენ განათლებას, რომელშიც ჭეშმარიტება შერეული და შეზავებულია ცდომილებასთან, თუ ვდგავართ „ასე ამბობს უფალი“-ზე, რადგან თუ ისინი ამ სიტყვის მიხედვით არ ლაპარაკობენ, ეს იმიტომ, რომ მათში ნათელი არ არის. ჭეშმარიტი და ცრუ

განათლება ჭეშმარიტების ერთ-ერთი მთავარი ხაზია ქრისტესა და სატანას შორის დიდ ბრძოლაში. ნეშვილი არის ღვთის სიტყვის წინააღმდეგ ამბოხის სიმბოლო, ისევე უეჭველად, როგორც სოდომი არის გარყვნილების სიმბოლო, და როგორც ნიუ-იორკი არის შეერთებული შტატების ეკონომიკური ძალის სიმბოლო და პენტაგონი — მისი სამხედრო ძლიერების სიმბოლო.

პეტრე დგას ნეშვილის ცეცხლოვანი ბურთების ზღურბლზე, პანიუმში და მთაზე, რაც ტაძრის გამოცდას წარმოადგენს. იგი აცნობიერებს, რომ ლაოდიკიური მეშვიდე დღის ადვენტიზმი მალე იქნება მხილებული და შერცხვენილი, როცა ცეცხლოვანი ბურთები ჩამოცვივდება, და რომ ნეშვილი, შეერთებული შტატები და მსოფლიო უნდა იყვნენ გაფრთხილებულნი. ისლამის უწყება ადასტურებს მაცნეებს, ისევე როგორც ქარმელზე ჩამოვარდნილმა ცეცხლმა დაადასტურა, რომ ელია ჭეშმარიტი წინასწარმეტყველი იყო. თუმცა ნეშვილისთვის განკუთვნილი გაფრთხილება არ არის უბრალოდ მესამე ვაის ისლამი, და მით უმეტეს არა ის, თუ რა სახის იარაღია გამოყენებული მოულოდნელ თავდასხმაში. გამაფრთხილებელმა უწყებამ უნდა გამოავლინოს, თუ რატომ ეძლევა ისლამს ნება, რომ მოიტანოს სამსჯავრო — სამსჯავრო, რომელიც იწყებს პერიოდს, რომლის განმავლობაშიც ათასობით ქალაქი ნადგურდება. წინასწარ იმის განსაზღვრა, რომ ისლამი მოაწყობდა მოულოდნელ თავდასხმას ნეშვილზე, დაადასტურებს მაცნეებს, მაგრამ ეს არის არასრული გაფრთხილება, თუ იგი მხოლოდ ამით შემოიფარგლება.

ნეშვილის ცეცხლოვანი ბურთები არის ღვთის სამსჯავრო, რომელიც იწყებს მოკლე პერიოდს და სრულდება საკვირაო კანონით, რაც, ისევე როგორც ამ პერიოდის დასაწყისში, ასევე ღვთის სამსჯავროა. ღმერთმა ადამსა და ევას წინასწარ აუწყა, რა იყო გამოცდა და რა იქნებოდა შედეგები, თუკი ისინი ამ გამოცდაში ვერ გაუძლებდნენ. დას უაითი მიუთითებს იმის მნიშვნელობაზე, რომ შესაძლებელი იყოს მსჯელობა „მიზეზიდან შედეგამდე“, ხოლო ბიბლია გვამცნობს, რომ „წყევლა“ „მიზეზის“ გარეშე არ მოვა.

როგორც ფრინველი ხეტიალით, როგორც მერცხალი ფრენით, ასე უმიზეზო წყევლა არ მოვა. იგავნი 26:2.

ნეშვილის ცეცხლოვანი ბურთები არის მომავალი „ეფექტი“ და „წყევლა“. გამაფრთხილებელი უწყება აუცილებლად უნდა მოიცავდეს „მიზეზს“. წინასწარმეტყველ იონას უწყება მხოლოდ ორმოცი დღის შემდეგ მოსალოდნელი განადგურების გამოცხადება როდი იყო, არამედ მან წარმოშვა აღორძინება და რეფორმაცია მეფიდან მოყოლებული მთელ მოსახლეობაში. ის, რაც გამოაშკარავდა, გახდა მიზეზი, რომ მეფე და მისი ხალხი თავიანთ ბოროტ გზებს დაბრუნებოდნენ. იონამ მათ უთხრა მოახლოებული განადგურების შესახებ და ისიც აუწყა, რომ ეს მათი უკეთური და ბოროტი ცხოვრების წესის გამო მოდიოდა.

როცა სიტყვამ მიაღწია ნინევს მეფემდე, იგი აღდგა თავისი ტახტიდან, გადაიძრო თავისი სამოსელი, ჯვალთი შეიმოსა და ნაცარში დაჯდა. და ბრძანა, რომ ნინევში გამოცხადებულიყო და გავრცელებულიყო მეფისა და მის დიდებულთა

განკარგულებით, saying, არც კაცმა და არც პირუტყვმა, არც ჯოგმა და არც ფარამ, არაფერი იგემოს; ნუ მოვენ და ნურც წყალს სვამენ; არამედ ჯვალოთი შეიმოსონ კაციც და პირუტყვიც და ძლიერად შეჰღაღადონ ღმერთს; და მიიქცეს ყოველი თავისი ბოროტი გზიდან და იმ ძალადობისგან, რაც მის ხელშია. იონა 3:6–8.

ისლამი საყვირის ძალაა, ხოლო გამოცხადების მერვედან მეთერთმეტე თავებამდე აღწერილ შვიდ საყვირს, აგრეთვე მეთექვსმეტე თავს, გააჩნია განსაზღვრული წინასწარმეტყველური თავისებურებები. პირველი ოთხი საყვირი იყო მსჯავრი იმპერიულ რომში 321 წელს პირველი საკვირაო კანონის მიღებისთვის. მომდევნო ორი საყვირი იყო მსჯავრი პაპურ რომში 538 წელს საკვირაო კანონის მიღებისთვის. გამოცხადების მერვედან მეთერთმეტე თავებამდე აღწერილი შვიდი საყვირი წარმოადგენს გამოცხადების მეთექვსმეტე თავში აღწერილი შვიდი უკანასკნელი წყლულის სახეს, რაც არის ღვთის მსჯავრი კაცობრიობაზე კვირა დღის იძულებითი აღსრულებისთვის.

ნეშვილის გამაფრთხილებელი უწყება უნდა მიუთითებდეს იმ ნაბიჯებს, რომლებიც კვირადღის კანონისკენ მიემართება; და, წინასწარმეტყველური მოწმობის საფუძველზე, სამსჯავრო მოსდევს მიზეზს და არა უსწრებს მას. სამსჯავრო კვირადღის აღსრულების შედეგია. ორმოცე მუხლის დაფარული ისტორიის ხუთი მოწმე, რომელთაც ჩვენ განვიხილავთ, სხვადასხვაგვარ მოწმობას იძლევიან, მაგრამ ადამიანური მოწმეებისგან განსხვავებით, ყველა წინასწარმეტყველური ხაზი ერთ მთლიანობად ერწყმის. შეერთებულ შტატებში საბოლოო კვირადღის კანონის მომასწავებელი ნაბიჯების ამოცნობა ხდება მაშინ, როცა პეტრე დონალდ ტრამპის მოწმობას აერთიანებს, რათა ახსნას ნეშვილის ცეცხლოვანი ბურთების შედეგი.

ნეშვილის გაფრთხილება მსოფლიოსათვის იმაში მდგომარეობს, რომ ღმერთი სწორედ იმ მომენტიდან იწყებს კაცთა და ერთა მიმართ თავის საბოლოო სამსჯავროს. ამის შემდეგ იწყება ქალაქების განადგურების პერიოდი და სწრაფად მიდის კვირადღის კანონამდე, სადაც ეროვნულ განდგომილებას ეროვნული დაღუპვა მოსდევს. შემდეგ სატანა მოდის, რათა ქრისტედ მოეჩვენოს, და ბოროტი კავშირი დამყარდება, როდესაც ათი მეფე შეთანხმდება, რომ თავისი სამეფო მისცეს შენი ხალხის მმარცველებს, რომლებიც ამყარებენ ხილვას. ნეშვილის გაფრთხილება წარმოდგენილია იმ ისტორიით, რომელიც ნეშვილს წინ უძღვის, როგორც ეს გამოხატულია დონალდ ტრამპის მიერ მხეცის ხატის ჩამოყალიბებაში. ტრამპის უწყება არის გამაფრთხილებელი საყვირი, რომელიც ნეშვილის ცეცხლოვან ბურთებს წინ უძღვის.

ჩვენ ამ საკითხებს მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.